

La Femosa

Revista d'opinió i d'informació local

ARTESA DE LLEIDA, juliol-agost de 2008

núm. 235

Consell de redacció

Felip Domènech i Costafreda
Josep Gallart i Fernández
Francesc Gallart i Fernández
Lluís Gil i Fontanet
Ricard Pons i Pico
Maria Serra i Domènech
Ramon Serra i Batlle
Eulàlia Solà i Miró

Col·laboradors

Tere Aiguadé i Colom
Alternativa Ecologista d'Artesa
AMPA de l'Escola Els Til·lers
Cèlia Argilés i Andrés
Andreu Bergé i Fontane
Josep Mª Carrera i Fornalés
Adolf Costafreda i Castillo
Neus Falcó i Manonelles
Laura Farran i Botargues
Felip Gallart i Fernández
Josep Gallart i Fernàndez
M. A. Navarro i Solé
Jordi Niubó i Nosas
Joan Ramon París i Oró
Pol Puertas i Gallart
Ramon Serra i Batlle
Eulàlia Solà i Miró
Josep Ramon Solé i Gallart
Felip Solé i Marin

Fotògraf

Ramon Serra i Batlle

PORTADA

El festival de percussió Pim Pam Pum i la Festa Major han estat els dos esdeveniments més destacats de l'estiu a Artesa.

Els articles que apareixen a les planes de La Femosa reflecteixen únicament l'opinió de llurs signants.

2a. època.
Dipòsit Legal:
L-264-1981.

Índex

El Reportatge	4
<i>Ramon Serra</i>	
Pòrtic	5
Actualitat Artesenca	6
<i>Cèlia Argilés</i>	
Imatges de l'actualitat artesenca	8
<i>Ramon Serra</i>	
La cuina exòtica	12
<i>Adolf Costafreda</i>	
Entreteniments	13
<i>Andreu Bergé i La Redacció</i>	
Festa Major 2008	14
<i>Cèlia Argilés</i>	
Imatges de la Festa Major 2008	15
<i>Ramon Serra</i>	
3ª Trobada del Bestiari	19
<i>Josep Mª Carrera</i>	
L'AMPA CEIP Els Til·lers informa	22
<i>L'AMPA</i>	
Sortida del Griu d'Artesa	25
<i>Josep Mª Carrera</i>	
La tira còmica	26
<i>Pol Puertas</i>	
Cu-cut i el catalanisme	27
<i>Laura Farran</i>	
Setembre, per alguns: nou curs...	29
<i>La Xarxa</i>	
Va de llibres	30
<i>Tere Aiguadé</i>	
Cròniques de la Índia	32
<i>Joan Ramon París Oró</i>	
La protectora comarcal del Segrià	36
<i>Alternativa Ecologista d'Artesa</i>	

EL REPORTATGE

3ª Trobada del bestiar de foc de Catalunya

R. Serra i J. Gallart

Els Dracs de Castelló

Lo Templer de Riba-roja

El dissabte de Festa Major es va celebrar, al nostre poble, la 3° Trobada del Bestiari de Foc de Catalunya amb la participació d'aquestes cinc bèsties.

El Griu d'Artesa de Lleida

La Draka de Bellpuig

L'Àliga de Tremp

José Luís Rodríguez Zapatero, l'amic dels Catalans. El president que ho ha estat en bona part gràcies als vots que va recollir a Catalunya, va dir que aprovaria l'Estatut que sortís del nostre Parlament. Poc temps després li passava el ribot fins a rebaixar-lo i aigualir-lo. Més endavant reconeix que hi ha dèficit fiscal i no fa res per arranjar-ho. Catalans insolidaris. Bé sí que fa, se'ns despenja amb una complex eufemisme i amb un estrany joc de paraules defensa que ha complert amb l'Estatut amb matèria de finançament tot indicant que en l'acord hi intervenen dos parts i que per això no és disponible en l'exclusiva del Govern. Afirmar *“El Govern ha complert perquè ha presentat una proposta per a l'acord. L'acord depèn de dues parts i en aquest cas de dues parts i de disset, perquè la reforma del model de finançament té una part bilateral i una altra de multilateral”*.

El president assenyala un termini de dos anys per arribar a un acord sobre finançament però afirma “no deia que en dos anys el Govern havia d'aprovar això o un model determinat”. La veritat és que costa d'entendre res del seu discurs tal com el va expressar i tal com va ser publicat a tots els diaris. Tal com diu la saviesa popular tot són a excuses de mal pagador i qui dia passa any empeny. En aquesta mateixa roda de premsa va manifestar la seva disposició a comparèixer en un ple extraordinari al Congrés sobre la reforma del finançament autonòmic. Finalment Zapatero ha aconseguit evitar aquesta compareixença en convèncer ICV que retiri la seva petició després de comprometre's a acordar el nou model després de tres mesos. Però com havíem quedat, Zapatero? Qui se'n pot refiar de personatges així? Tot plegat fa olor de socarrim i sembla demostrar un cop més que des de Madrid es passen pel folre el paper sobirà dels ciutadans de Catalunya representats pel seu Parlament.

José Luís Rodríguez Zapatero, el seu govern i els seus petits acòlits catalans estan demostrant que qui de veritat mana a Catalunya no és ni el Govern Català ni el seu Parlament. Qui mana de veritat a Catalunya és el Govern de l'Estat. Hi hagi el PP o el PSOE, hi hagi Aznar amb les seves maneres brusques o Zapatero amb el seu *talante*, tant hi fa, el resultat sempre és el mateix: nosaltres som uns manats i als manats sempre els toca la part pitjor. En aquestes alçades de la pel·lícula, qui pot creure res d'en Zapatero?

REVELLA DE SANT JOAN

Un any més, la revetlla de Sant Joan, es va celebrar a la pista poliesportiva, on hi ha força espai per tal que la quitxalla es diverteixi tirant petards.

Els actes de la revetlla van iniciar-se a 2/4 de 12 del vespre, amb l'encesa de la foguera de Sant Joan, acte seguit va actuar l'orquestra GLACÉ, i ja ben avançada la nit el conjunt THE BIG BAND BOOM, va posar el punt final a la festa.

Durant tota la revetlla el Club de Futbol d'Artesa de Lleida, va encarregar-se del servei de bar, i venda de coques de Sant Joan.

PIM PAM PUM

Sota aquest nom tan sonor, va tenir lloc el primer festival de percussió celebrat al nostre poble, i que tenia una doble finalitat. Per una banda celebrar aquesta trobada de percussió, i per una altra col·laborar amb PALLASSOS SENSE FRONTERES per tal que tota la recaptació de la festa, portés rialles als nens i nenes d'altres països que actualment estan en guerra, i que pateixen els efectes devastadors de la mateixa.

La causa s'ho mereixia i el programa d'actes, malgrat la calor, era força dens.

Així a les 12 del matí es van anar concentrant a la pista poliesportiva, els diferents grups que participaven d'aquest esdeveniment. A la 1 del migdia, va tenir lloc l'actuació de Pallassos sense fronteres, al recinte de les piscines. Acte seguit, ve tenir lloc un dinar de germanor per a tots els grups participants, al pic-nic de les piscines.

Per la tarda un cercavila pels carrers del poble, al ritme dels tambors, va finalitzar a

la pista poliesportiva, amb la presentació i actuació de cada un dels grups participants: Protons (Igualada), Tam Tam Llops (Cornellà de Llobregat), Sambé do Timbalé (Barcelona), Luma Luku do (Barcelona), Fem Mania (Artesa de Lleida), Bombollers (Cervera), Flipa (Lleida), Xerop a pam de (Puigverd de Lleida) i Festa'm Ta'm (Artesa de Lleida).

L'acte de tarda va cloure amb el lliurament de premis per als grups i l'actuació de nou de Pallassos sense fronteres.

Tothom que va voler es va apuntar al sopar de germanor, per tal de continuar la festa al vespre, amb l'actuació dels grups The Big Band Boom (d'Artesa de Lleida), Tetrabrick (de Lleida), Mundo de Papel (de Barcelona) i Hewel (de Mollerussa).

Tot plegat, sota un sol de justícia, un dia replet d'actes per a una causa solidària, que esperem que es repeteixi l'any vinent.

COMPENSACIONS ECONÒMIQUES PER ALS CÀRRECS ELECTES LOCALS

El ple de l'Ajuntament a la sessió del dia 10 de juliol de 2008, va acordar acollir-se al Decret 69/2008, d'1 d'abril, que regula el sistema de compensacions econòmiques a favor dels ajuntaments que tenen menys de 2000 habitants i que els seus recursos ordinaris liquidats no superin un determinat percentatge, perquè abonin retribucions a determinats càrrecs electes locals.

Com sigui que l'alcalde de l'Ajuntament és alhora president del Consell Comarcal del Segrià, tasca per la qual ja cobra una nòmina, la qual és incompatible amb el cobrament de 2 sous públics, es va acordar distribuir l'import a rebre via subvenció de la Generalitat entre els altres 6 regidors que conformen

l'equip de govern per la tasca que hi desenvolupen.

NATACIÓ I AQUAGYM

Un any més, les piscines municipals, esdevenen en època estival, el lloc ideal on refrescar-se i aprofitar per a fer esport.

De nou l'Associació de Mares i Pares de l'escola *Els Til·lers*, va organitzar els cursos de natació per a tots els nens i nenes en edat escolar que es va celebrar, un cop passada la festa major i al llarg de tres setmanes.

També les noies i senyores, s'apunten a aquest esport, i es va organitzar simultàniament un curs de natació i un curs d'*Aquagym*.

REVELLLA DE SANT JAUME

La processó dels fanalets, va estar l'acte que va donar inici a la revetlla de Sant Jaume. La processó va comptar amb els fanals que els nens i nenes duïen i va anar acompanyada de la música dels grallers i tambors d'Artesa i també del Griu, que en acabar la processó a la Plaça Major, va oferir un petit espectacle de foc i música.

La festa va cloure amb música i ball fins a la matinada pel conjunt Babel.

El Club de Futbol d'Artesa de Lleida, va fer-se càrrec del servei de bar de venda begudes i venda d'orelletes.

Conjunt Babel.

CONVENI DE COL·LABORACIÓ PER LA IMPLEMENTACIÓ DE MESURES DE GESTIÓ ENERGÈTICA, ESTALVI ENERGÈTIC I ENERGIES RENOVABLES, ENTRE L'AJUNTAMENT D'ARTESA DE LLEIDA, I L'AGÈNCIA DE L'ENERGIA DE LLEIDA.

El ple de l'Ajuntament a la sessió del dia 31 de juliol va acordar la formalització d'un Conveni de Col·laboració per la

implementació de mesures de gestió energètica, estalvi energètic i energies renovables, entre l'ajuntament d'Artesa de Lleida, i l'Agència de l'Energia de Lleida.

Les agències d'energia són entitats que volen promoure el bon ús de l'energia, l'eficiència i les energies renovables en l'àmbit local d'un determinat territori. La seva força rau en la seva proximitat al ciutadà i als principals agents econòmics i socials locals. L'Agència de l'Energia de Lleida treballa perquè els municipis assoleixin uns nivells òptims en la utilització i la gestió dels recursos energètics locals, i en la promoció d'una demanda d'energia de qualitat, racional i sostenible. L'Agència impulsa la implantació de tecnologies d'estalvi i eficiència energètica, fomenta les realitzacions en matèria d'energies renovables en l'àmbit municipal i ciutadà, i també és una eina per a la sensibilització, la informació i la formació sobre noves tecnologies en aquest camp.

FESTES LOCALS PER AL 2009

L'article 37.2 de l'Estatut dels Treballadors, fixa en 14 les festes laborals anuals, essent dues d'elles de caràcter local. La fixació de les festes laborals locals no han de coincidir ni en diumenge ni en cap de les festes oficials fixades per l'Estat i per la Generalitat de Catalunya.

Per aquest motiu el ple de l'Ajuntament del dia 31 de juliol va acordar fixar com a festes locals a Artesa de Lleida per l'any 2009 el 17 de gener i el 31 d'agost

OBRES AL CARRER SANT RAMON

Si durant la primavera passada es va arranjar la vorera de davant de l'escola, on es va canviar el paviment de la mateixa, ara li toca el torn al tram del carrer de Sant Ramon que va des de cal *Valeriano*, que és el número 2, fins a enllaçar amb l'escola. D'aquesta manera, s'aconseguirà tenir un tram de voreres enllestit, cosa que prou falta fa al nostre

municipi. Aquesta obra està finançada amb fons municipal i l'aportació dels veïns que van manifestar la seva conformitat en la seva realització.

CINEMA A LA FRESCA

Durant els mesos de juliol i agost han continuat les sessions de cinema a la fresca al recinte de les Piscines Municipals. Les pel·lícules programades són:

2 de juliol: **INDIANA JONES Y EL REI-**

NO DE LA CALAVERA DE CRISTAL.

13 de juliol: **DUEÑOS DE LA CALLES.**

20 de juliol: **COMO LOCOS ... A POR EL ORO.**

27 de juliol: **DEFINIVAMENTE, QUIZAS.**

3 d'agost: **ALGO PASA EN LAS VEGAS.**

10 d'agost: **PAPA POR SORPRESA 2.**

15 d'agost: **EL INCIDENTE.**

17 d'agost: **SEXO EN NUEVA YORK.**

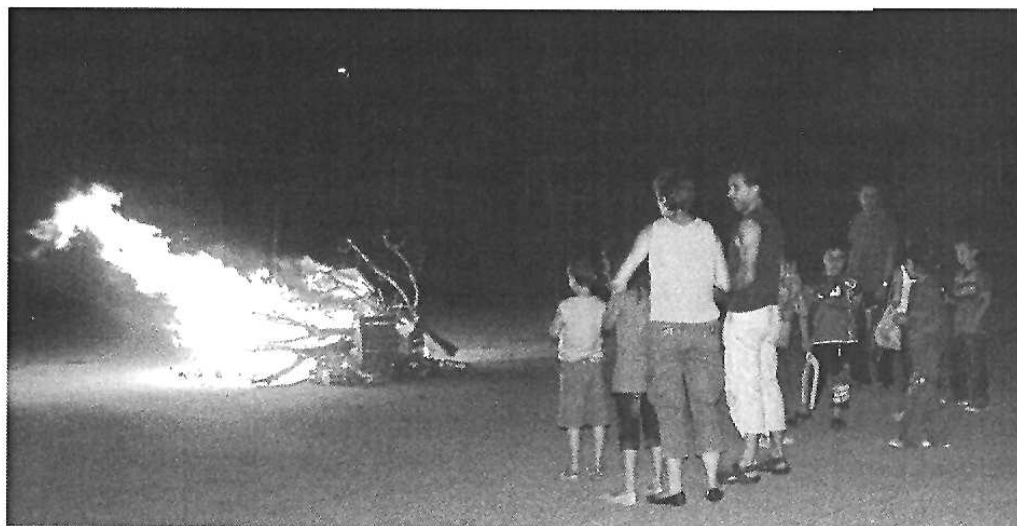
24 d'agost: **ELLA ES EL PARTIDO.**

31 d'agost: **LAS CRÓNICAS DE NARNIA EL PRINCIPE CASPIAN.**

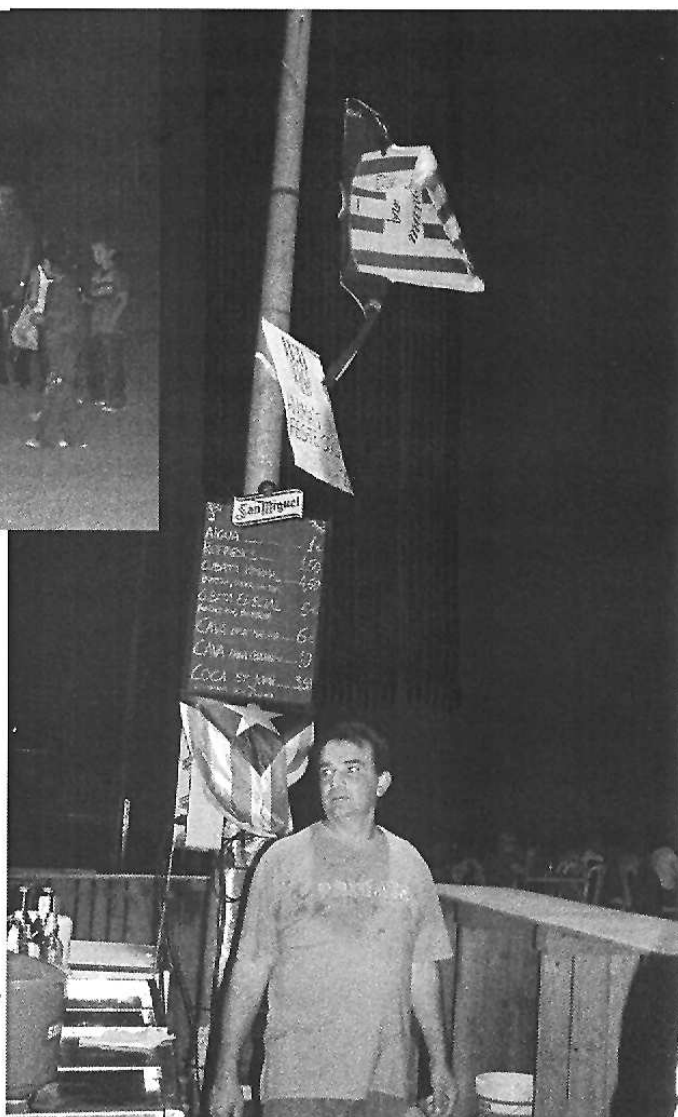
IMATGES de

Ramon Serra *l'Actualitat Artesenca*

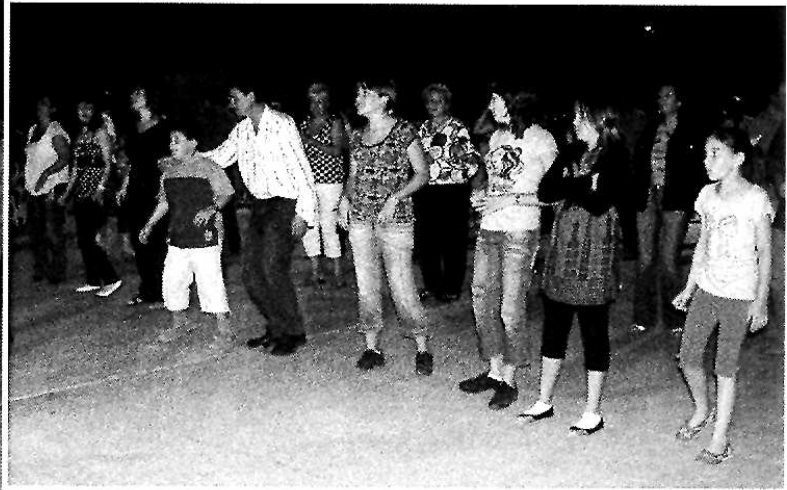
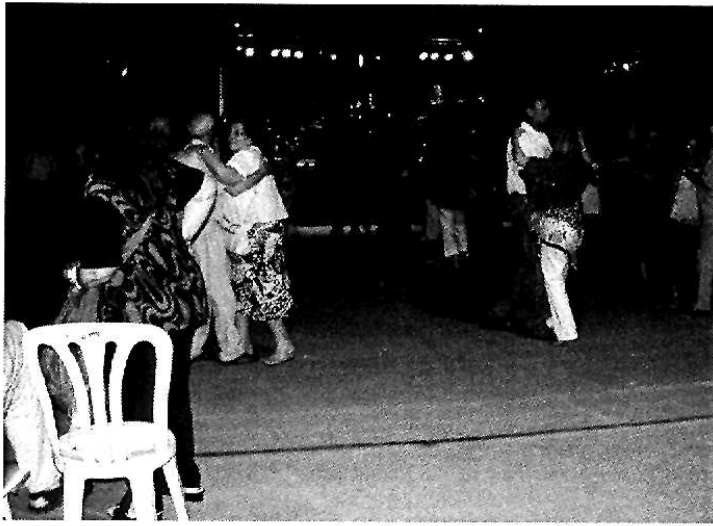
REVELLLA DE SANT JOAN

Foguera de Sant Joan

El servei de bar va estar a càrrec dels membres de CF Artesa de Lleida

Joves i no no tan joves van gaudir del ball

FESTIVAL DE PERCUSSIÓ PIM PAM PUM

Cercavila dels diversos grups participants

Actuació d'un dels grups participants

Actuació d'un dels grups participants

Actuació del grup artesenc Fem Mania

Tortell Poltrona de Pallasos sense fronteres va fer passar una bona estona als assistents

El conjunt The Big Band Boom d'Artesa en plena actuació

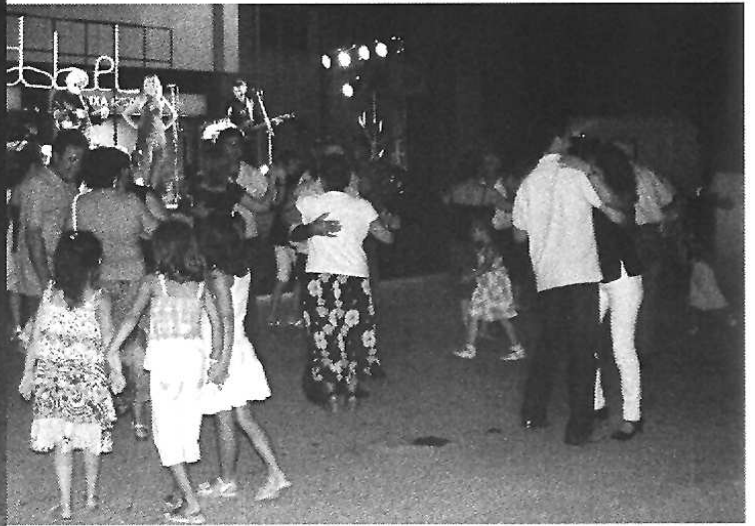
REVETLLA DE SANT JAUME

El Griu i els Grallers d'Artesa van animar la processó dels fanalets

Nenes i nens amb els fanalets

Ball de la revetlla de Sant Jaume

El Griu va donar mostra del seu potencial de foc

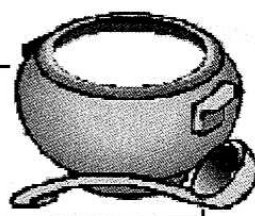
ARRANJAMENT D'UN TRAM DE VORERA

Tram de vorera de les escoles al carrer Hortes que s'ha arranjat

LA CUINA EXÒTICA

Adolf Costafreda

BISTEC DE VEDELLA O PORC A LA CRIOLLA (és una recepta cubana).

Ingredients: Mig quilo de bistecs de porc o vedella, dos grans d'all, un pessic de pebre i una mica més d'oregan i comí molt, una ceba, una taronja agra o una llimona, 4 cullerades de julivert ben picat, 4 cullerades de llard de porc i sal.

Preparació: Amb una massa picarem els bistecs per aplanar-los, però sense deixar-los massa primos. Pelarem els alls i els picarem en un morter amb una mica de sal i pebre. Un cop picat hi afegirem la taronja agra i una mica de ceba ben picada, l'orenga i el comí. Ho posarem sobre la carn i ho deixarem reposar (en un recipient tapat i a la nevera) almenys un parell d'hores. Passat aquest temps, posarem una cullerada de llard a paella i anirem coent els bistecs de dos en dos (afegint-hi més llard quan convingui). Anirem posant sobre una plata la carn cuita i, un cop enllestida, acabarem d'afegir tot el llard a la paella i tot seguit hi fregirem la resta de la ceba, el julivert i el suc de la maceració i ho escamparem per sobre dels bistecs.

TOMATAR CHAAWAL (arròs confitat amb sofregit de tomata) és una recepta de l'Índia

Ingredients: 350 grams d'arròs basmati, 6 tomates pelades i picades, 2 cebes també picades i igualment quatre grans d'all, 4 cullerades d'oli de gira-sol, una culleradeta de llavors negres de mostassa, una culleradeta de cúrcuma, sal, una cullerada de sucre i una altra de pebre de Caiena, un bitxo verd, 2'50 cm de gingebre fresc, un grapat de corriandre fresc picat.

Preparació: Rentarem l'arròs i el deixarem mitja hora en remull i l'escorrerem bé. Escalfarem l'oli en un recipient de base gruixuda i hi posarem les llavors de mostassa i, quan comencin a saltar hi afegirem la seva i, un cop rossa, hi posarem els alls i, una mica més tard, hi posarem la tomata, la cúrcuma, la sal, el sucre i el pebre. Farem una picada molt fina amb el bitxo i ho incorporarem, juntament amb el gingebre, a la cassola. Ho courem tot plegat durant 5 minuts remenant tota l'estona. Hi afegirem l'arròs i l'aigua (més del doble del volum d'arròs). Taparem el recipient i ho deixarem coure a foc alt fins que arrenqui el bull, després ho deixarem a foc mínim fins que l'arròs hagi absorbit tota l'aigua. Es deixa tapat fins al moment de servir-lo.

KOKLO N'SONUSIN (pollastre amb salsa) és una recepta de Benín

Ingredients: Un pollastre, 8 tomates madures, un a ceba petita, 2 grans d'all, 6 bitxos africans frescos (tres els reservaren pel final), un pessic de pebre africà, 10 grams de gingebre fresc, un pessic de comí, una cullerada de gambes fumades moltes, oli de cacauet i sal.

Preparació: Netejarem i tallarem el pollastre a trossos no gaire petits. Moldrem de manera fina els condiments per separats. Adobarem, durant uns minuts, el pollastre amb una mica d'all, sal, pebre, gingebre i ceba, tot triturat. Courem els pollastre, al principi sense aigua i, després n'hi afegirem tres gots. El taparem i els deixarem coure fins que la carn s'hagi estovat. El traurem i reservarem el brou.

Posarem una cassola al foc a escalfar amb una mica d'oli i hi saltejarem la carn que llavors reservarem. Aprofitant el mateix oli, sofregirem durant uns 6 o 7 minuts la resta d'ingredients, però tenint cura de posar-los per aquest ordre: tomata, ceba, all, els bitxos, pebre, gingebre, comí i la gamba molta. Un cop fet el sofregit, hi afegirem el brou que haurem reservat i dos gots d'aigua. Després ho courem uns 15 minuts i hi afegirem el pollastre i els tres bitxos sencers després d'haver-los rentat. Ho deixarem coure tot junt uns 5 minuts més i ho traurem del foc.

Entreteniments

Solucions a la pàgina 38

PROBLEMA D'ESCACS

Per: Andreu Bergé

Ingredients principals:

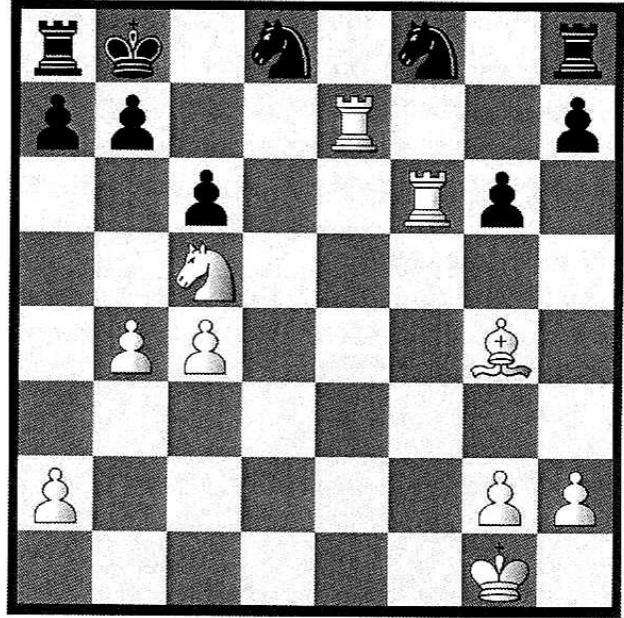
- 1 Torre blanca
- 1 Cavall blanc
- 1 Alfil blanc
- 1 Peó negre
- 1 Cavall negre

Recepta:

Dues jugades de les blanques i una jugada forçada de les negres

Objectiu: Aconseguir que les blanques facin un 'pastís de mat' a les negres!!

Demostreu que sou uns bons cuiners dels escacs!!

SUDOKU

		1	8			6		
	6		7	9		1		
			6			7	9	3
						4		
2	3		9	1	6			8
	8			4	3			1
							5	4
6	2					3		
			1	8	9	2		

FESTA MAJOR 2008

Cèlia Argilés

Des dels dies 2 a 6 de juliol es va celebrar la Festa Major de la nostra Vila.

S'han produït alguns canvis d'actes respecte l'edició de l'any anterior, però la gran majoria centrats en les sessions de balls a l'envelat.

Els actes van estar els següents:

Dimecres 2 de juliol

A les 10 de la nit, per començar a fer boca, es va projectar una pel·lícula de cinema a la fresca al recinte de les piscines.

Dijous 3 de juliol

A 2/4 de 7 de la tarda, l'espectacle infantil TREURE EL NAS, a càrrec de la companyia de TEATRE LA CREMALLERA, va iniciar els actes festius.

A 2/4 de 9 del vespre, es va celebrar partit de futbol organitzat pel club de futbol Artesa de Lleida.

A les 10 de la nit, sopar de germanor amb la tradicional rostida de carn de porc per a tothom. Durant el sopar va tenir lloc un espectacle itinerant amb la companyia TANDARIKA ORKESTAR.

Un cop sopats, l'orquestra VOLCAN, va estar l'encarregada de tocar durant el ball de nit. A la mitja part del ball, i per tal de no para la marxa, hi va haver batucada amb la companyia SAMBE DO TIMBALE

A les 5 de la matinada, el cercavila pels carrers del poble amb la companyia SAMBE DO TIMBALE va posar el punt final a la jornada.

Divendres 4 de juliol

A 2/4 11 del matí, es va servir una xocolatada al passeig de Sant Ramon, que va continuar amb la bicicletada popular.

Durant tot el dia es va instal·lar a la plaça del freginal, un circuit de Paint Ball, que consistia a crear dos grups, que se servien d'unes pistoles que llençaven boles de colors per tal d'atacar-se els uns contra els altres.

A les 6 de la tarda, va tenir lloc l'espectacle CATSOLOS AL COL, de la companyia VATUA L'OLLA a la plaça major.

A 2/4 de 9 de la tarda, ball de tarda amb l'orquestra la SELVATANA, que també va

encarregar-se del concert que es va fer a les 12 de la nit i del primer sarau de ball de nit, sarau que va compartir amb el conjunt FUNDACIÓ NO HAY MANERA.

A les 6 de la matinada, per recuperar forces la llonganissada Popular i la música del TETE PRODUCTIONS per posar el punt final a una diada que ja clarejava..

Dissabte 5 de juliol

El Passeig de Sant Ramon, esdevé el punt de trobada. A les 11 del matí, a l'ermita, es va representar l'espectacle infantil "VETAQUÍ UNA VEGADA", a càrrec de la companyia TEATRE DE BUTXACA. A les 12.00 del migdia, ballada de sardanes i ball noucentista amb l'orquestra MONTGRINS, i a la 1 del migdia vermut popular.

De les 10 del matí fins les 5 de la tarda va tenir lloc la XIII TROBADA DE COTXES D'ÈPOCA D'ARTESA DE LLEIDA, amb models antics força curiosos, que van poder ser admirats al carrer de Sant Ramon.

A les 5 de la tarda, es va instal·lar un circuit de Poquets Bikes al passeig de Sant Ramon.

A partir de les 6 de la tarda, va tenir lloc la Tercera Trobada de Bestiari Popular i Festiu de Catalunya a la Plaça Major, amb la participació dels dracs de Castelló, la Draka de Bellpuig, L'àliga de Tremp, lo Templar de Riba-Roja d'Ebre i el Griu d'Artesa de Lleida. Aquesta trobada va començar amb la Tabalada infernal amb els respectius grups de percussió que acompanyen els dracs.

A 2/4 de 8 de la tarda, al Passeig de Sant Ramon, es va representar l'espectacle teatral CAVALLERS DEL FOC a càrrec de la companyia de teatre LA CREMALLERA

A 2/4 de 9 de la tarda, ball de tarda amb l'orquestra MONTGRINS qui també va fer el concert a la 1 la matinada

A 2/4 de 12 de la nit, Cercavila de foc des del Passeig de Sant Ramon fins a la Plaça, amb la participació del bestiari i els diables de Riba-roja d'Ebre i a continuació espectacle final de foc a càrrec dels diables de Juneda.

A les 2 de la matinada, continua el ball, amb

la MONTGRINS i el conjunt SE ATOR-
MENTA UNA VECINA.

A les 6 de la matinada, es va posar punt i final
al sarau amb TETE PRODUCTIONS.

Diumenge 6 de juliol

Durant tot el dia, al recinte de les piscines,
campanya per l'esclerosi múltiple MULLA'T.
A les 12 del migdia, plantada de gegants i
cercavila pels carrers del poble amb grallers,
gegants i cap-grossos.

A les 5 de la tarda, va tenir lloc partits de futbol
de diferents categories infantils a càrrec de
l'Escola de Futbol Intercomarcal.

A les 6 de la tarda, a la plaça es va representar
l'espectacle XAVIVARI de la companyia
TEATRE MÒBIL.

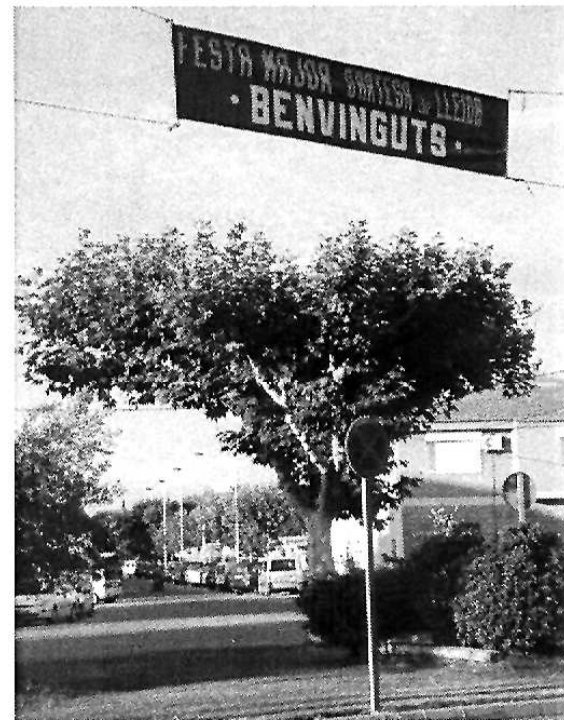
A 2/4 de 10 de la nit, l'espectacle NO ES POT
VIURE, de QUICO EL CÈLIO, EL MUT I
EL NOI DE FERRERIES va posar el punt i
final a unes jornades farcides d'actes i de cal-
lor.

IMATGES DE LA FESTA MAJOR 2008

Ramon Serra i Josep Gallart

Aspecte del bar en un dels dies de la Festa Major

Les firetes van estar molt concorregudes pels més petits

Actuació del Teatre la Cremallera

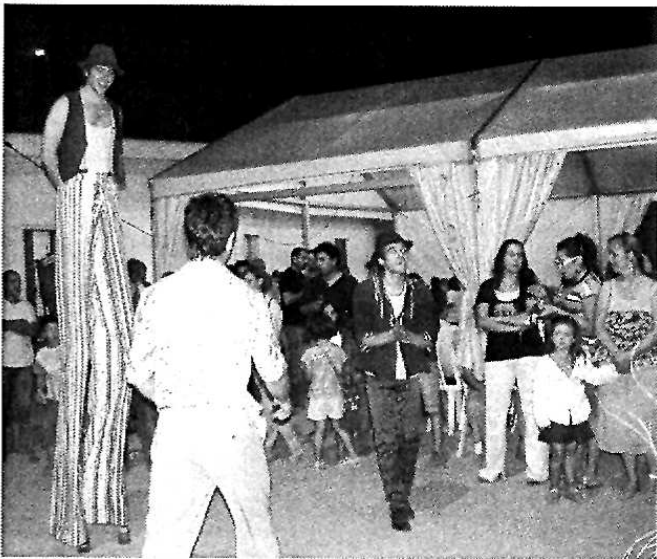
Jugadors que van participar al partit de futbol celebrat el dijous per la tarda

Preparació dels entrepans

Personal que va participar en la rostida de la carn de porc del sopar de germanor

Actuació de Tandarika Orkestar

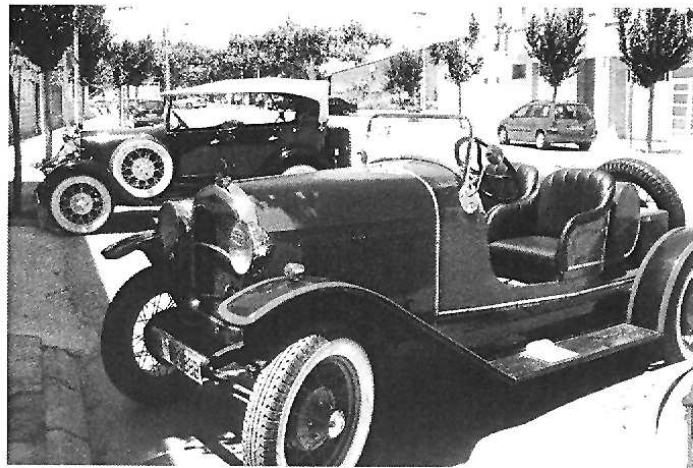
Circuit de poquets bikes al passeig de Sant Ramon

Concert de l'Orquestra Selvatana

Ball de vermut per l'orquestra Montgrins

Alguns dels cotxes participants a la XII Trobada de cotxes d'època

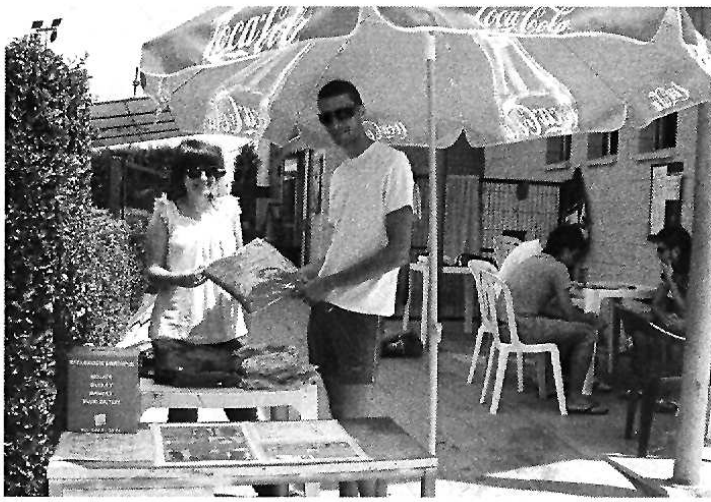

Actuació de la companyia de teatre la Cremallera, en la que va artpicipar de forma espontània en Ramon Moreno

Bèsties participants a la 3ª Trobada de Bestiari Popular de Catalunya

Ball de tarda per l'orquestra Montgrins

Campanya per l'esclerosi múltiple MULLA'T a les piscines municipals

Partit de futbol dels jugadors de l'Escola de Futbol Intercomarcal

Actuació de la companyia Teatre Mòbil

Plantada de gegans a la Plaça Major

Actuació de Quico el Cèlio, el Mut i el noi de Ferreries

3ª TROBADA DEL BESTIARI DE FOC DE CATALUNYA

Josep Mª Carrera

El dissabte 5 de juliol, dins els actes de la Festa Major d'Artesa de Lleida es va celebrar la 3ª Trobada del Bestiari de Foc de Catalunya, amb la participació dels Dracs de Castelló, la Draka de Bellpuig, l'Àliga de Tremp, lo Templar de Riba-roja i el Griu d'Artesa. A les 6 de la tarda es va iniciar l'acte a la Plaça Major amb un bon ambient de participació.

A 2/4 de 7, senten els primers timbals del grup *Fest'am Tam*, això comença a escalfar-se i sense parar de tocar els tabalers, tot plegat tens ganes de moure't i ballar i seguir el ritme de la música, bestia darrera bèstia desfilen sense parar fins al final del carrer de Sant Ramon, on tots els tabalers de les colles participants formen una rotllana, i aquí comença la més frenètica i delirant anunciació d'una nit tenebrosa i abrausada pel foc de la mitja nit, els timbals esclaten a cops amb un ritme infernal sense poder parar, es fa el silenci i una multitud irromp en aplaudiments, en reconeixement a l'esforç realitzat.

Tot seguit a la punta del passeig de Sant Ramon, comença l'espectacle del foc de la companyia Cremallera Teatre.

A 2/4 de 12 de la nit, al carrer Sant Ramon, es dispara una carcassa de colors, que dona el tret de sortida al cercavila de foc, bèstia darrera bèstia inicien el recorregut amb una encesa de lluïment, i al ritme dels tabals, per Artesa el grup *Fest'am Tam*. Ens deixem portar per la màgia del foc, durant tot el cercavila i per donar més lluïment al bestiari, els diables de Riba-roja d'Ebre ens acompanyen a ritme d'espurnes diabòliques.

Una vegada arribat, a l'encreuament de cal Maco, toca lluïment del bestiari amb molt de foc i tot seguit continua fins arribar a la plaça, on bèstia darrera bèstia exhibeixen tota la potència de foc possible segons característiques de cadascuna i per últim entren els diables de Riba-roja.

FI del cercavila de foc, la gent el gaudeix tot passejant.

Durant el cercavila abans d'arribar a cal Maco, el Griu cau per primera vegada, en la seva curta història, es trenca el braç esquerra i un dit de la ma; ràpidament, vaig encintar el braç el més fort que vaig poder i vam continuar com si res, uns dies més tard es van valorar els danys, que déu ni dó!! i el vam arranjar, per sort sense que quedés cap desperfecte. Renoi !! quin espant veure'l allí terra.

Tot seguit, un segons d'incertesa i torna-hi!!! INICI del correfoc, on és necessària la participació de la gent, sinó això no és correfoc, tot corrent pels carrers més estrets del poble i a ritme dels tabalers, sentim sensacions inoblidables i alguna que altra cremada, tot això anava a càrrec del Diables de JUNDA, els quals al final del correfoc ens van sorprendre amb un espectacle pirotècnic d'una altra galàxia.

SALUT I FOC.

Desfilada dels grups participants

Actuació de l'Albert Batiste membre del grup del Griu d'Artesa

Tamborinejada al carrer de Sant Ramon

El grup de percussió Fest'am Tam també va participar a la festa

El Griu d'Artesa de Lleida

La Draka de Bellpuig

L'Àliga de Tremp

Lo Templer de Riba-roja

Un dels Dracs de Castelló

Els diables de Riba-roja

Actuació dels diables Junda de Juneda

Actuació dels diables Junda de Juneda

L'AMPA CEIP ELS TIL·LERS INFORMA

L'AMPA

Deixem endarrere l'estiu i l'època de les vacances escolars. Ara cal tornar-nos a organitzar: s'inicia el curs escolar 2008-09 pares i fills hem de tornar a posar ordre a les nostres agendes perquè tots tornem a classe. Durant els mesos de juny, juliol i agost, l'AMPA ha organitzat l'esplai d'estiu amb la participació d'uns 40 nens i nenes. Una vegada més l'Anna i la Marta han estat les encarregades de portar-lo a terme realitzant diferents activitats: teatre, jocs, manualitats, ... Aquest any han treballat tot d'activitats relacionades amb l'aigua: el mar, els peixos, experiments amb l'aigua, ...

També durant el mes de juliol s'han fet els cursos de natació per a tots. Aquests cursos s'han realitzat en el recinte de les piscines i han estat conduïts un any més per la Mercè i la Cristina. En acabar els cursos es va fer una festa de cloenda amb l'exhibició de tots els grups: super-taurons, taurons, dofins, llucets, cavallets, sardinetes i peixets. Després es va fer el lliurament de diplomes i regals per a tots els participants.

Pel que fa al nou curs escolar, aquest any el tornar a l'escola suposarà un canvi important respecte als cursos anteriors ja que per als alumnes de primària (de 1er fins a 6è) s'inicia la sisena hora en horari de 9 a 13h i de 15 a 17h.

Com ja es va informar anteriorment, aquest canvi fa que calgui reorganitzar tots els serveis

que ofereix l'AMPA al migdia per als seus associats (activitats extra-escolars i servei de menjador).

Un altre canvi important serà que els més petits podran gaudir d'un nou element situat en el pati de l'escola. Es tracta d'una estructura d'oci amb diferents jocs i colors destinada a l'entreteniment. Aquest equipament ha estat co-finançat a parts iguals per l'AMPA i l'Ajuntament d'Artesa de Lleida.

En un altre ordre de coses, el dia 19 de juny de 2008 es va fer l'assemblea ordinària de l'AMPA del CEIP "ELS TIL·LERS" d'Artesa de Lleida. Un dels punts de l'ordre del dia va ser la renovació de quatre membres de la Junta.

Van deixar de formar part de la Junta l'Isidre, la Jose, la Dolors i el Pere i van estar escollits per substituir-los el Joan, la Marisol, la Núria i el Juanjo.

Qui durant un temps us ha estat escrivint aquestes ratlles per donar a conèixer les coses que fa l'AMPA, deixa de formar part de la Junta i deixa de coordinar un gran i bon equip de gent que d'una forma voluntària destina part del seu temps al treball per al bon funcionament de l'escola i impulsar diferents activitats que millorin i enriqueixin els nostres fills i filles i nosaltres mateixos.

He treballat amb il·lusió per continuar tirant endavant aquesta associació, l'AMPA i ara que deixo aquest càrrec voldria agrair la confiança i el suport que molts de vosaltres sempre m'heu demostrat.

Activitats dels assistents a l'esplai d'estiu

PARTICIPANTS EN ELS CURSOS DE NATACIÓ

Grup de les Sardinetes

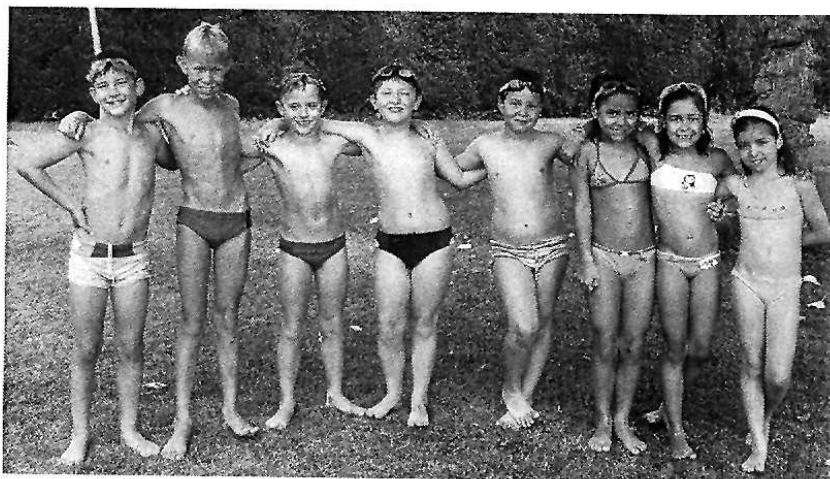
Grup dels Peixets

Grup dels Caballets

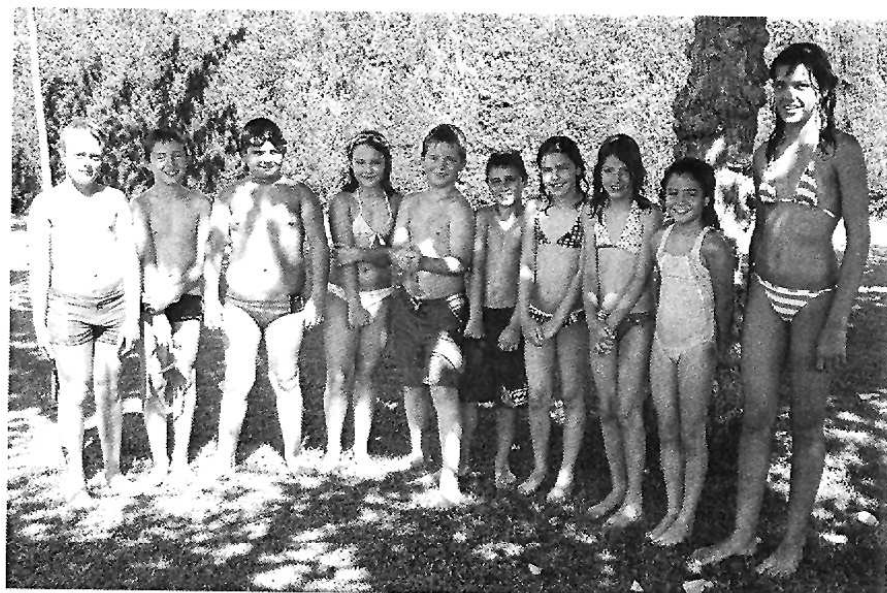
Grup dels Llussets

Grup dels Dofins

Grup dels Supertaurons

Grup dels Taurons

SORTIDA DEL GRIU D'ARTESA

Josep Mª Carrera

La plaça Major de Castelló de la Plana va acollir el dia 7 de juny de 2008, les colles del Drac de Soterranyes de Vinaròs, l'Àliga i Boc de Tortosa, el Drac de Gràcia, el Drac Antonot de Sabadell, el Griu d'Artesa de Lleida, la Deesa Boscana de Manacor de la Vall de Mallorca, que amb els amfitrions Dracs de Castelló i la Víbria de Botafocs, van ser les figures que van servir de marc per a la presentació del nou bestiar infantil de la ciutat (tres dragonets i tres vibrietes), que van tenir com a padrins al Drac Petit de Reus i la Vibrieta de Tarragona.

La plantada de bestiar va donar temps a tots els participants de Castelló, Tarragona, Lleida, Barcelona i Mallorca d'escalfar motors per al cercavila de llüiment, que amb l'acompanyament dels Dolçainers i Tabaleters de Castelló, així com de l'escola de Dolçaina i Tabal del Grau i tots els tabalers dels grups participants, inclòs el grup *Fest'am Tam*, van omplir de músiques de dolçaina i gralles, tabals, bombos i timbals els carrers més centrals de la ciutat entre les 18 i 19 hores. Més de tres-centes persones van participar en el cercavila. Nombrosos espectadors van acompanyar tot el recorregut, que es va acompanyar amb el llançament de caramels, confeti i l'encesa d'alguns materials pirotècnics. Una vegada a la Plaça Major comença el bateig del nou bestiar infantil de Castelló amb els seus parlaments respectius.

La IX Trobada va continuar

amb el Ball de les figures del bestiar, sense pirotècnia, i acompanyat per la música pròpia de cada peça, cal remarcar que el Griu feia el seu primer ball, i va recollir els aplaudiments del públic.

Les enceses de pirotècnia de llüiment de forma individual i conjunta, van permetre a tots els assistents comprovar l'espectacularitat de les enceses al públic assistent. Un remat pirotècnic va posar fi els actes de la tarda. Els participants van celebrar la fluïdesa de tots els actes així com el bon ambient de la diada.

Un sopar de germanor a la mateixa plaça Major, per a fer petar la xerrada, reposar forces i compartir projectes, va ser el preludi de l'actuació de la colla de Dolçainers Gínjols, el lliurament de records, l'actuació de la primera colla de dolçainers i tabalers de Castelló, així com l'actuació del grup de

folk Sitja (de Vila-real). Val a dir que el grup SITJA, que va cantar amb català, féu gala d'una gran professionalitat, però no va tenir una resposta massiva d'assistència, per part de la població de Castelló (aquesta mena

d'actes culturals catalanistes no són gaire ben vistos a les terres valencianes).

Seguirem treballant per la nostra cultura i tradicions a tot el territori dels Països Catalans.

Ball de les figures del bestiar a la plaça

Actuació del grup de folk Sitja

LA TIRA CÒMICA

Per Pep Ribes

Per Pep Ribes

CU-CUT I EL CATALANISME

Laura Farran

Per casualitat vaig poder fullejar un exemplar de la revista satírica *Cu-Cut*, publicat el 16 de novembre de 1911. Aquesta revista de curta vida (1909-1912), tot i la seva important difusió, estava unida a la Lliga Regionalista i defensava en la seva línia editorial un profund catalanisme i un notable antimilitarisme.

Al llarg de l'exemplar destaquen unes acurades caricatures, dedicades la majoria a satiritzar els polítics de l'època, en especial a *Alejandro Lerroux* (líder del Partit Republicà Radical, famós pel seu anticatalanisme i anticlericalisme) i també a l'exèrcit.

A principis del segle XX, a Catalunya no s'havien digerit les conseqüències del Desastre del 98 i la pèrdua de Cuba, ja que amb Cuba havia desaparegut el més valuós mercat per a la producció industrial catalana. Els industrials catalans es veien obligats a destinar la seva producció a un dèbil i empobrit mercat interior, alhora que la classe dirigent catalana s'adonava de la necessitat d'un projecte polític propi capaç de contribuir a la modernització i regeneració del territori. Aquest seria un dels motius del naixement del catalanisme polític, que tot i les diferents tendències, s'estendria amb rapidesa per Catalunya i provocaria la desaparició de l'hegemonia que exercien aquí, el Partit Conservador i el Partit Liberal.

Dins del catalanisme polític es percebia l'exèrcit com quelcom endarrerit, vell, ineficient i centralista, com a representant dels vells defectes que calia escombrar i per

tant, va començar a ser criticat per algunes de les publicacions de l'època, entre aquestes la revista *Cu-Cut*.

A la revista van començar a ser habituals els acudits on es ridiculitzava l'exèrcit, la seva professionalitat i es comparava amb els altres exèrcits estrangers. Els acudits, tant els adreçats a l'exèrcit com a polítics (Lerroux), tenien un to corrosiu, ridiculitzador i ofensiu, fet que ocasionaria a la publicació moltes denúncies i molts enemics.

Els militars consideraven el creixement del

Portada del Cu Cut del 16 de novembre de 1911

catalanisme polític com una amenaça a la unitat de la Pàtria, el veien com una tornada al passat medieval que només contribuïa a debilitar el país en un moment d'enorme crisi.

El 23 de novembre de 1905, la publicació al *Cu-Cut* d'un acudit que representava un civil i un militar dialogant i qüestionant l'eficàcia de l'exèrcit va comportar l'assalt a la redacció de la revista per part d'un grup d'oficials de la guarnició de Barcelona. El *Cu-Cut* seria prohibit enmig d'una repressió generalitzada contra tota publicació catalanista o escrita en català. Tot i les queixes dels diputats catalans a les Corts, el govern no condemnaria els fets i s'aprovaria a més La Llei de

Jurisdiccions, que considerava delictes qualsevol ofensa oral o escrita, als símbols de la Pàtria.

La revista *Cu-Cut* tornaria a veure la llum el 1906 i continuaria amb el seu mateix tarannà satíric i burlesc envers el panorama polític fins el 1912 on un nou acudit molt crític amb el govern central aconsellaria a la Lliga Regionalista la suspensió de la revista.

Cal deixar clar que la censura sobre la llibertat de premsa i concretament sobre la premsa catalanista va contribuir a enfortir el nacionalisme català i la tensió entre exèrcit i societat civil no faria més que créixer desembocant anys després en els tràgics fets que tots coneixem.

AL FRONTÓN CONDAL

- ¿Qué se celebra aquí, que hay tanta gente?
—El Banquet de la Victoria.
—¿De la victoria? Ah, vaya, serán paisanos.

Acudit publicat al *Cu Cut* del 23 de novembre de 1905 que va comportar l'assalt de la redacció de la revista per part d'un grup d'oficials.

SETEMBRE, PER ALGUNS: NOU CURS, PER ALTRES: FINALS D'ANY

LA XARXA, Grup Local d'Artesa de Lleida

El calendari dels nostres fills i filles ens marca, també, una forma de viure dins les famílies, que alguns segueixen i altres, no.

Històricament el setembre, és el mes on ens fem tot un seguit de reptes a assolir durant el següent curs escolar, però que només busquem una forma més planera de tornar a engranar la rutina de cada dia: aixecar-se, esmorzar, despertar les criatures, córrer cap a l'escola, a dinar, tornar a l'escola, berenar, problemes, factures, trucades de telèfon, és a dir, el dia a dia.

La majoria de la gent es mentalitza per a començar definitivament un curs d'anglès que li permetrà de parlar i entendre'l, o seguir unes taules Pilates o gimnàstica que els deixarà el ventre pla com una taula, o simplement farà aquella col·lecció (de ganivets del Barça???) que em somiat tota la vida, o vint mil coses més. Nosaltres, el Grup Xarxa d'Artesa, encetem el setembre amb una programació d'actes per distreure tota la gent d'Artesa i rodalies, que a la fi és el que busquem: fugir de la realitat diària i fer cultura, obrir els caps de gent gran i petita, i, sobretot, riure i passar-nos-ho MOLT BÉ.

En aquest moment, tenim una il·lusió afegida al nostre poble, i és que hi ha els paletes treballant al teatre, que esperem estrenar en breu, tot i que ens xiulen per l'orella que les obres es poden allargar fins a finals d'any o més.

Aquest any, com cada any, hem estat treballant amb els diferents pobles associats al Grup Xarxa hem preparat el següent programa:

Per encetar la temporada, com sempre, el CORRENENS:

El 18 d'OCTUBRE de 2008, a les 12.00 a l'ESCOLA, ens visitarà la companyia PA SUCAT, amb l'obra: "*Atlètic pàrking grim*".

El 19 d'OCTUBRE de 2008, a les 12.00 a l'ESCOLA, ens visitarà la Companyia LA CIA. GAAC, amb l'obra: "*Un mon de jocs*".

El 16 de NOVEMBRE de 2008, a les 18.00 a l'ESCOLA, ens visitarà la Companyia XIP XAP, amb l'obra: "*El conte de la lletera*".

El 21 de DESEMBRE de 2008, a les 18.00 a l'ESCOLA, ens visitarà la Companyia PEP LOPEZ, amb l'obra: "*Un llençol d'estels*".

El 25 de GENER de 2009, a les 18.00 a l'ESCOLA, ens visitarà la Companyia ANNA ROCA, amb l'obra: "*Conte cinc*".

El 15 de FEBRER de 2009, a les 18.00 a l'ESCOLA, ens visitarà la Companyia MAG EDGAR, amb l'obra: "*Dejà vù*".

El 29 de MARÇ de 2009, a les 18.00 a l'ESCOLA, ens visitarà la Companyia L'ESTAQUIROT TEATRE, amb l'obra: "*El ratolí viatger*".

Com heu vist hem programat tots els espectacles a l'Escola, però en el moment que les obres de la Llar del Poble estiguin acabades, les representacions es faran al NOU TEATRE de la Llar, serà com un Liceu ficat a Artesa, mai la cultura no havia estat tan prop de les nostres vides, APROFITEM-HO.

Hem ficat molta il·lusió en aquestes obres i en la programació que desitgem gaudireu tota la família i us demanem l'ajut de tots perquè puguem continuar en la tasca que ens hem proposat.

(PD: Passarem llista !!!!!)

L'Estaquirot teatre

VA DE LLIBRES

Tere Aiguader

L'estiu és la temporada de l'any que convida a fer més activitats: excursions, viatges, esports de natura, piscina i entre moltes altres que podríem anomenar, l'estiu amb les seves matinades fresques i tardes llargues i xardoroses, ens convida també a endinsar-nos i a il·lusionar-nos en el món dels llibres. I és que als que ens agrada llegir, no podem pas deixar passar de llarg aquells llibres que l'atzar ens va dur a casa nostra.

Estic d'acord amb l'autora Rosa Montero quan comenta:

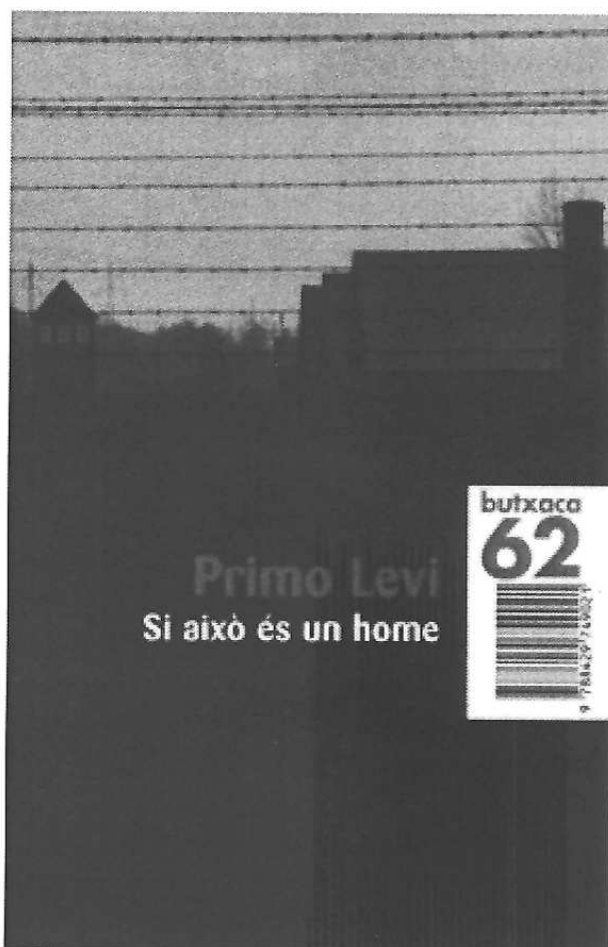
"Los libros son como los sueños de la Humanidad: ponen palabras a lo que no tiene nombre, dan forma a ese magma que nos habita. Sin los libros la Humanidad sería mucho más triste y enferma."

El cas és, amics lectors, que voldria comentar-vos uns llibres (alguns dels quals segur que coneixeu) que, malgrat el tema, ens obsequien amb un bon regust i en tancar l'última pàgina sabem que no ens han deixat indiferents.

El jo personal que aflora a cada història es converteix en un company inseparable del lector, tal com si l'haguéssim conegut tota la vida. Dels que voldria comentar-vos, el primer que em va arribar a les mans és: ***Si això és un home***, (1947) de l'autor italià Primo Levi. És un relat en primera persona de l'experiència viscuda en un camp de concentració alemany. Arrestat per la milícia feixista amb vint-i-quatre anys, Levi fou deportat a un camp de treball conegut com a Auschwitz-Buna, on hi havia una fàbrica de cautxú destinada a la indústria de guerra alemanya.

Primo Levi descriu molt acuradament el dia a dia al camp durant els dos anys que hi visqué envoltat d'homens *lliures* com ell, capaços de pensar, estimar i perdonar.

Per a Levi, Auschwitz esdevé el testimoni del que els humans som capaos de fer-nos mútuament. A Auschwitz la fam, el fred, el cansament, la por, el dolor i l'hivern seran paraules amb un significat diferent del que tenen per les persones lliures.

Segons Levi, l'únic bri d'esperança que tenien fou el negar-se a perdre la humanitat, el pensar que els éssers humans som éssers que pensem, sentim i estimem i que aquests sentiments són indestructibles.

Si això és un home és també un profund tractat de psicologia de l'ànima on l'autor ens pregunta si és un home aquell que treballa al fang, que no coneix la pau, que mor per un sí o per un no, que ha de lluitar per un tros de pa...

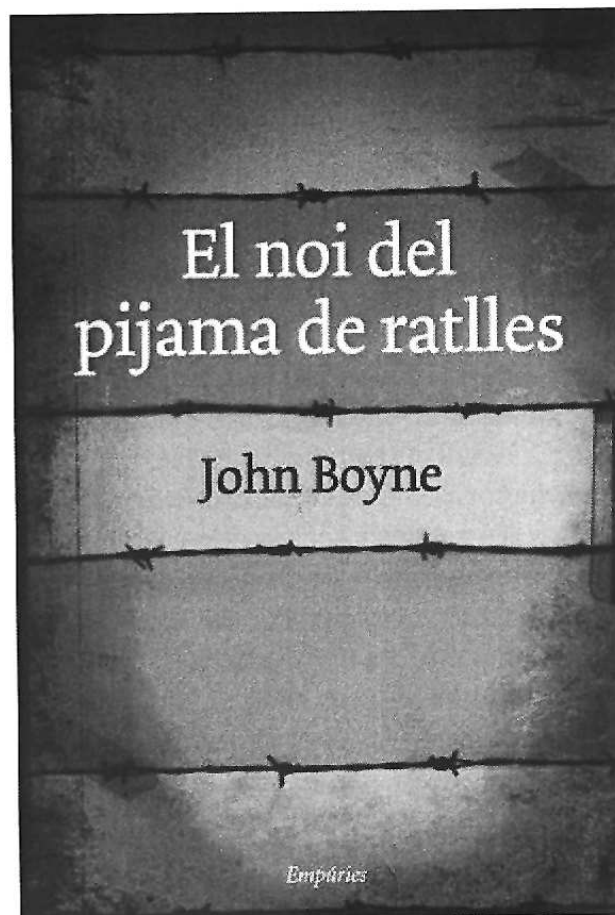
La serenitat i la prudència amb què Primo Levi escriu el seu testimoni, pocs mesos després de la seva alliberació, esdevenen alligonadors. El llenguatge mesurat i sobri, el to objectiu i gens apassionat fan d'aquest llibre un testimoni vàlid per a reflexionar al voltant de la condició humana, en definitiva, del que l'ésser humà és capaç de fer-se a si mateix.

El segon llibre és ***La niña del abrigo rojo***, història de l'autora de Cracòvia, Roma Ligoka

que juntament amb la periodista Iris von Finckenstein, publicà aquest llibre l'any 2000. Més endavant, el director de cinema Steven Spielberg, immortalitzà la nena a "La llista de *Schlinder*". L'única diferència és que la nena de la pel·lícula mor, en canvi Roma Ligoka sobreviu per explicar-nos el seu testimoni i el de la seva família.

La vida de Roma transcorre fugint i amagant-se de la persecució nazi pel sol fet de pertànyer a una família jueva. Obligada primer a identificar-se amb l'estrella groga de David, després a viure apartada en un barri on només hi havia jueus, (el famós gueto de Cracòvia), i finalment, Roma i la seva mare, amb identificació falsa, aconseguen fugir i s'allotgen a casa d'una família polonesa on hi troben el caliu que la nena necessita. És d'allí d'on li sorgeix el nom de *fresita* perquè amb el seu abric roig que li va fer la seva padrina, sembla talment una maduixeta.

Roma no entenia què significava la càpsula que la seva mare li va donar i que s'havia d'empassar si era capturada. Tampoc entenia perquè li havien tanyit de ros els cabells ni perquè li havien canviat el cognom. No sabia quin gust tenia la xocolata, ni els caramels, ni tan sols havia jugat mai amb cap altra criatura. De jove, Roma fa front a la Cracòvia gris i comunista, aïllada d'Europa, assistint als ambients artístics i bohèmics de la ciutat. Allí hi coneix les mels de l'amor i quan per fi acaba els estudis d'art fuig cap a l'Europa moderna i colorista. Però el record d'haver viscut una infància i joventut plenes de por no s'esborra mai i l'acompanyarà, de ben segur, per sempre. Amb veu lleugera i commovedora, Roma Ligoka ens explica la seva història, una història que fascina qui llegeix per la força que desprèn. I l'últim llibre que voldria comentar-vos és *El noi del pijama de ratlles* de John Boyne, publicat el 2007. Ha estat un dels llibres més venuts el passat Sant Jordi. La veritat és que entrà al mercat amb molta força, però la crítica no el deixa gaire ben parat i el titlla d'ingenu. Es tracta d'una història ambientada també en temps de la segona Guerra Mundial. Amb una narrativa senzilla i amena el narrador omniscient informa qui llegeix dels sentiments de Bruno,

un nen de nou anys. Sobta en aquest cas, que Bruno, el protagonista, no sigui un jueu sinó el fill d'un màxim dirigent alemany al capdavant d'un camp de concentració a Auschwitz.

La vida tranquil·la i acomodada de Bruno es trunca quan ha d'anar a viure en una altra casa. Llavors, a través de la finestra de la seva nova habitació, veu una llarga tanca de filferro i una gran extensió on hi viuen gent tots vestits amb pijama de ratlles.

La metàfora de la tanca de filferro que separa Bruno del seu amic Shmuel, el noi del pijama de ratlles, representa una amistat impossible que propiciarà un final paradoxalment previsible i sorprenent a la vegada, un final que colpeix el lector o, és més, el fa pensar, missió acomplerta per part de l'autor en escriure aquesta història.

Mentre qui llegeix és conscient en cada moment del que succeeix, Bruno resta innocent als horrors que es viuen a l'altre costat de la tanca. És aquesta la màgia que atorga a la novel·la la senzillesa i la humanitat que la caracteritzen.

Si esteu d'acord que els llibres ens enriqueixen i ens il·lusionen, només em queda dir-vos que aquests, de ben segur que ho faran i per tant us convido a gaudir-los.

CRÒNIQUES DE L'ÍNDIA. LES STUPES DE LA FELICITAT

Joan Ramon París Oró

L'habitació de l'hotel *Cel* situada en la cèntrica, populosa, lletja i bruta ciutat de Bopal sembla més un lloc de cites amoroses que qualsevol altra cosa. Em tombo en el llit, engego el ventilador i connecto els llums de tonalitats vermelles marcadament estridents. El viatge ha estat llarg, arribo a l'urbs a la tardana hora de les deu de la nit, després de cinc hores de viatge. Una estació bruta i buida que desemboca en una plaça que dona al mercat, ha estat el lloc per a escollir la primera bicicleta que vingui, demanant-li al conductor que em dugui a un bon hotel. I aquíestic en el que sembla una megalòpolis sense cap fonament, ara ja és tard per a descobrir-la, però rebutjo amablement les ofertes de whisky que intenta col·locar-me el *botones*. No vull estar embriac (la beguda sembla ser la principal distracció dels executius indis), prefereixo tenir la ment desperta per a somiar en el que m'espera demà.

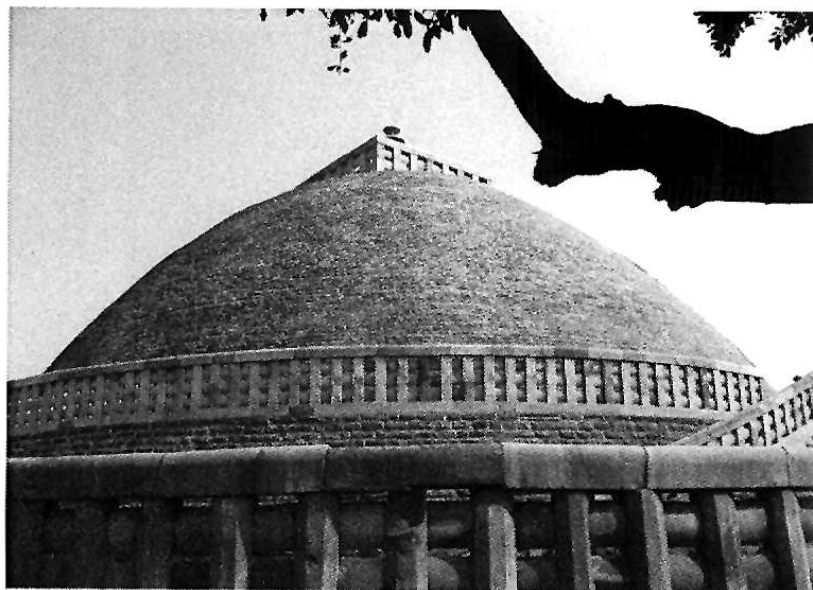
Les stupes de Sanchi s'alcen imponents a la meitat de l'altiplà indi, en un vast complex que inclou les restes de monestirs. La zona està completament protegida per la policia i crida l'atenció haver de passar un control de raigs x per a accedir a un recinte escassament visitat.

En aquest sentit, uns jardins exquisits, amb majestuoses acàcies, bells estanys, demostren la cura extrema d'un recinte i com s'acaronen un patrimoni que forma part integrant de la seva cultura.

El que sorprèn és que arquitectònicament no tenen res a veure amb les stupes que poblen l'extrem orient asiàtic. L'stupa és una construcció típicament budista la finalitat de la qual evoca el contacte amb *el més enllà*. En aquest sentit, seria un tipus de monument commemoratiu que recorda els

passos que cal realitzar en la vida fins a arribar a l'anomenada *il·luminació*. La base de gran amplitud evocaria els aspectes mundans, caracteritzats per nombrosos grups d'escultures esculpits en els murs i que ens parlen d'escenes que em porten personatges en actitud festiva. A mesura que es va ascendint en el monument els motius ornamentals se simplifiquen fins a arribar a la punta de la cúspide on regna la simplicitat absoluta metàfora d'una *il·luminació* que es despulla de tot rastre mundà. Així és com es pot apreciar en stupes tan impressionants com les de Borobudur a Java, patrimoni i emblema d'una manera d'entendre la vida.

En el cas de Sanchi dos són els elements que la fan particularment original: una construcció autènticament massissa de l'edifici i que en comptes d'acabar en punta en forma d'agulla ho fa amb una gran cúpula ovalada. L'altre element que li dona fama és l'existència d'unes grandioses portes exquisidament treballades que serveixen d'entrada a l'stupa. En aquestes es poden contemplar nombrosos panells que ens parlen de la vida palatina, d'escenes d'amor o de guerra i mort

Stupa central de Sanchi

referents a l'època que van ser construïdes. Resulta sorprenent que s'estableixi una espècie de falsa façana guarnida amb sensuals ballarines que ens conviden a accedir a un espai buit que serveix d'experimentació abans de sortejar els corredors ascendents de les stupes de marbre. Més allunyats, es troben les restes d'antics monestirs, refugi habitual d'ocasionals amants que aprofiten l'estar apartats de mirades indiscretas per a besar-se d'amagatotis.

La calor es fa asfixiant per moments i una suor freda recorre les temples, començo a sentir-me malament per moments, el desdejuni picant del *Cel* comença a passar-me factura. A poc a poc vaig pujant penosament els graons de l'antic monestir, he de recolzar-me en les seves estoiques ruïnes per a prosseguir el que se m'apareix com una llarga marxa.

La meva primera idea és la d'agafar el taxi i arribar com més aviat possible a l'hotel per a descansar, però abans em queda pujar fins al cim on es troben les belles stupes. Tinc sort i aconseguixo arribar en un banc abrigallat per una profunda ombra d'acàcia, intueixo que serà sens dubte la meva taula de salvació. No m'importa, ni el temps, ni el lloc, només que em trobo davant un punt de la terra màgic on quedo impregnat per la bellesa, procuro respirar profund i deixar-me arnar un instant, m'oblido del xofer, l'energia corre per les meves venes i

gradualment vaig recuperant unes forces que creia perdudes.

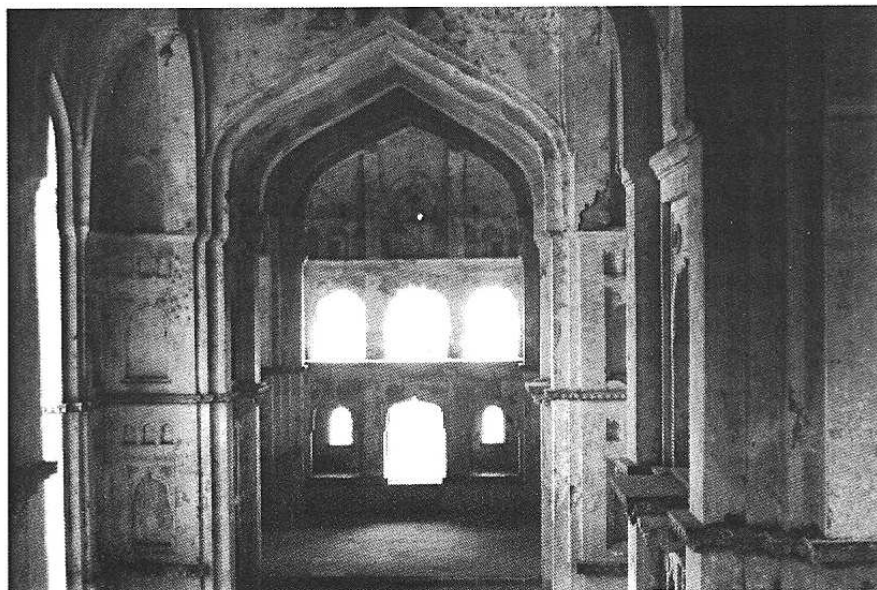
En l'escola rural propera al jaciment la jove mestra reclama la meva presència en una barreja de curiositat i flirteig. Afegeixo aquest detall perquè no correspon a la percepció conservadora que es té de la dona hindú i penso que són més liberals del que el món europeu pensa com un tòpic. Així com en la veïna Pakistan és impossible dialogar amb una dona, no és el cas de l'Índia cosa que demostra, en teoria, que no és una societat tan repressora. La noia amb un somriure "*profiden*" viu en un poble proper i em convida a visitar la seva casa per a presentar-me a la seva família cosa que indica que les relacions s'estableixen seguint una via tradicional. Llavors no puc deixar de plantejar-me si és possible un matrimoni amb un estranger en una societat on encara està vigent el sistema de castes.

Conec el cas d'alguns hindús (pocs) que s'han casat amb estrangeres, però és difícil trobar dones en matrimoni amb forans adquirint la categoria d'excepcional.

El tren es troba aturat enmig d'una via morta que dona a un trist baixador situat entre un miserable barri de cases d'atovó. Estic cansat de tocar-me el rostre per a observar els efectes causats per l'afaitat de la nit anterior en una petita barberia de les moltes que existeixen en els carrers de Bopal. Ciutat que a pesar del seu aparent desconcert és un clar reflex de l'Índia urbana. Multitud de

tenderols de tot tipus s'amunteguen sense cap ordre ni concert fins a ocupar una calçada que no està feta per a vianants.

Va ser allí, després de prendre un exquisit te a la famosa cadena *Índia House*, on es conserva l'ambient típic colonial i els cambrers vesteixen amb elegants turbants, quan vaig prendre la decisió d'experimentar un afaitat a la manera antiga. No puc negar que

Temple de Mandu

l'experiència és perillosa a causa de la propagació de la sida, un sol tall i podria quedar infectat, però a pesar d'això creia que calia tenir fe en el barber i en un mateix.

Situat davant un gran mirall, amb figures de *krisna* vetllant pel personal, gaudint de l'aire lliure i sent objecte de la curiositat de la gent en observar un estranger que es comporta com ells, em vaig relaxar per a sentir l'esmolada fulla com corria

lliscant per la meua pell durant un temps indefinit. El barber semblava un artista que intentava modelar una vivent obra d'art, acabant amb un superb massatge a les temples que em va fer oblidar els meus anteriors problemes estomacals.

Em trobo, encara, a 100 Km. de Mana i ja són les 4 de la tarda d'un llarg viatge de 300 Km que he realitzat en aquell tren de tercera. Sense dubtar-ho, baixo i començo a caminar amb l'equipatge fiques al llit a través de les entrevies davant les mirades incrèdules dels soferts passatgers. No ho dubto ni un moment, crido al conductor d'una bicicleta que està apostat a la meitat de la planúria per a dirigir-me cap a Indore a tan sols 6 Km de distància.

Volant com el vent a través dels carrerons

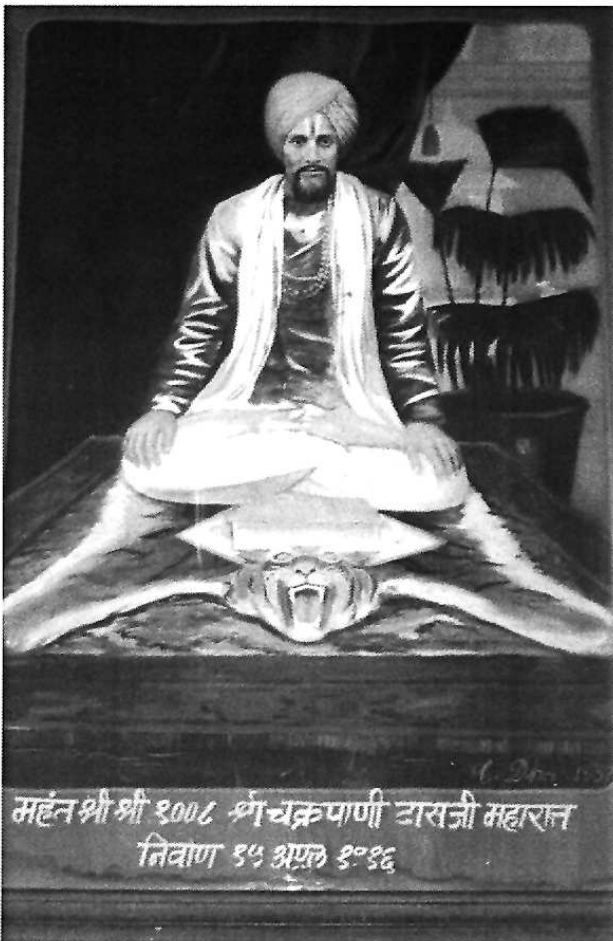
Nens amb bicicleta a Mandu

Palau dels elefants de Mandu

escassament asfaltats no trigo gaire temps a trobar-me camí cap a Mandu, la meua segona etapa d'un viatge que va començar a les sis del matí. Em relaxo, obro la finestra del taxi que, estranyament, és de tarifa fixa i observo un paisatge que a poc a poc es va transformant de d'àrida planúria a una vegetació característica de baixa muntanya. El capvespre, entre les serres perdudes d'aquell remot país, constitueix un espectacle fascinant ja que pots observar tota una terra de ningú, veritable barreja de matolls i zones boscoses que es perd en la línia de l'horitzó. Ja és nit tancada quan una gegantina porta de pedra situada en un estret pont m'indica l'entrada de la misteriosa ciutat i amb això la fi d'aquell llarg viatge. Encara va fer falta pujar unes quantes rampes per a acomodar-me

en un bonic hotel situat a un quilòmetre del poble i que donava la sensació d'estar apartat de tot lloc habitable. El lloc disposava d'uns quants bungalows situats enfront d'un gran jardí que feia d'ampli mirador des del qual es podia albirar les altes serres. Assegut en una butaca vaig observar llarg temps les estrelles, intentant recuperar la visió d'un bell cel que tan poc es veu en la ciutat. Van ser moments de reflexió, en els quals també vaig deixar alliberar els

Gurú d'un temple de Mandu

pensaments per a entrar en el món de la fantasia.

La rampa que condueix al poble es converteix en un reflex del que es pot entendre que és l'autèntica Índia rural. Les cases de llauna enmig del camp, amb les dones onejant al vent els bells saris al mateix temps que omplen el cubícul de l'aigua miraculosa provinent de grans tenalles. L'espectacle de la caiguda de l'aigua sota el sol lluent amb nombrosa roba estesa a la meitat del camp és únic. Com únic és observar l'home que remarca els tersos músculs després del bany matinal, el guirigall d'uns nens que entren en una petita escola pintada de blanc, l'anar i venir de les bicicletes de caminar parsimoniós, els ancians que apuren una beguda i deixen caminar el temps, en definitiva em retrobo amb una vida que cada vegada és més difícil veure en el nostre desenvolupat país.

La impressionant mesquita del centre del poble, amb les seves belles arcades circulars deixa pas a un mausoleu que no deixa de ser una versió en miniatura del Taj Mahal. Aquí com allí ens trobem amb un idèntic ideal de

bellesa que evoca el record dels avantpassats. La volta curvilínia guarda en el seu interior les tombes d'una dinastia que va impulsar la florida de Mandu, però que davant el successiu transvasament de les rutes comercials en benefici dels estats veïns es veié reduït a la seva condició de petit i aïllat poble.

A escassos quilòmetres s'alça un palau construït al costat d'una llacuna que fa recordar pel seu paisatge els bells contes de les *Mil i una Nits*. Però deixeu-me destacar d'entre tot el bell recinte dos detalls que parlen per si mateixos de la magnificència de l'espai:

- nombrosos edificis plens de gom a gom àmplies terrasses de pedra treballada en les quals destaquen les grans entrades considerablement altes, el suficient per a donar cabuda a l'entrada d'elefants que amb summa majestat s'inclinaven davant el príncep.

- majestuosos recorregut, laberíntics pel soterrani palatí on encara és possible trobar la pertinaç atmosfera que regnava en els antics banys termals. El lloc que transitant per nombroses columnates, et topes amb el domini del clarobscur provocat per l'atmosfera irradiant dels amplis finestrals.

Els quiosquets de tè situats enfront de la llacuna són un excel·lent lloc per a contemplar una bella posta de sol en la qual l'astre rei va perdent a poc a poc la seva força al mateix temps que s'amaga darrera les properes muntanyes que emergeixen poderoses després del recinte aquàtic.

Em trobo de nou en el bungalow de l'hotel, contemplant un jardí en el qual les estrelles es mouen a poc a poc al so del concert de grills. En el meu comiat de la *ciutat perduda* no deixo de pensar en aquell pavelló llunyà entre les muntanyes dedicat i creat per a ser habitat per una reina. A partir d'una estreta escala de caragol ascendeix a un mirador on la bella maharaja hagué de passejar amb la seva cort per a contemplar aquella serra estepària. Maneres subtils i esquistillos per a tractar l'amor i dignificar la bellesa fins a elevar-la a la condició d'excelsa.

Fa temps que estem parlant de la necessitat de fer una protectora comarcal. De fet les expectatives de les protectores comarcals són força dilatades ja que gaudiran de més pressupost per poder oferir aquells serveis que les protectores locals no tenen.

Alguns poden pensar que si hi ha una protectora comarcal quin sentit té tenir una protectora local. Bé, de sentit en té molt. La llei de protecció dels animals estableix com a primers responsables dels animals solts pels carrers d'una població, l'ajuntament i en cas que l'ajuntament no se'n pugui fer càrrec que ho faci un ens supramunicipal és a dir una protectora comarcal que en cap cas invalidarà l'acció i els serveis que pot fer la protectora local.

En les últimes reunions entre diferents representants de protectores de la comarca del Segrià, entre les quals hi havia l'Alternativa, va quedar clar que **calia sumar esforços** per tal que la protectora comarcal funcionés de manera eficaç i fluïda. El que pot passar si no hi ha col.laboració i una conscienciació important per part de les poblacions que formen la comarca del Segrià és que d'ací a poc temps estigui plena a vessar d'animals, tal com passa amb la resta de protectores; per això és molt important que s'estimuli la creació de petites **protectores locals que faran de reguladores** de la protectora comarcal. En quin sentit es pot entendre aquesta regulació?:

-les protectores locals **recullen amb rapidesa l'animal** de la via pública, eviten que es deteriori en tots els aspectes, se'l desparasita i se li fa la primera revisió.

-són un **exemple de conscienciació ciutadana** per la proximitat que tenen amb els veïns.

-donen un tracte més personalitzat a l'animal, ja que en ser protectores petites la quantitat d'animals és baixa i se'ls coneix millor, cosa que **facilita l'èxit de l'adopció**.

-En cas que hagin passat uns mesos i l'animal no hagi estat adoptat, serà l'hora de passar a la protectora comarcal ja que en ser més gran

tindrà un camp d'usuaris més elevat i variat.

-Si mentre l'animal està a la protectora local és adoptat haurem **evitat l'acumulació d'animals a la protectora comarcal**.

Quins serveis pot oferir la protectora comarcal a les protectores locals? Molts:

-Disposaran de **millors equipaments** per a cures en cas de ser necessàries. Hi ha animals que ens arriben amb la pota trencada o amb lesions importants.

-Disposaran de **personal sanitari** adequat per a fer **esterilitzacions**. Tan importants de cara a controlar la proliferació no desitjada d'animals. No totes les protectores tenen un veterinari que s'avé a fer-les. Val a dir que el veterinari de l'Alternativa ha ofert la possibilitat d'esterilitzar els mascles de la població d'Artesa, al propi domicili familiar, al preu de 50 E. desplaçament inclòs i no hem tingut gaire demanda.

-Disposen de **sala de projecció d'audiovisuals** per poder rebre escolars i grups de persones on se'ls concienciarà sobre com tenir cura dels animals domèstics, desvetllant la sensibilitat de cara a la protecció per tal d'evitar la descurança i l'abandonament. Per les notícies que tenim, **la protectora comarcal del Segrià** aviat serà una realitat. Es construirà a Alcanó a la partida dels Plans. Possiblement estarà acabada a **finals del present any 2008** o principis del següent. Es farà en **dues fases**. La primera té un pressupost de 627.024 E. Es construiran 72 bòxers de 6 m2 on hi podran posar un o dos animals o més (depenent del tamany). També hi haurà sala de cures, quiròfan, hospitalització...sala d'actes i de projecció d'audiovisuals etc. L'empresa adjudicatària que la construirà és: *Nova excavacions 96 SL*. Els exteriors també estaran cuidats amb zona ajardinada, parterres etc per fer acollidora la visita. A la segona fase es preveu la construcció de 40 bòxers més, però suposem que això està relacionat amb la necessitat.

En la trobada amb el president del consell co-

marcal i les protectores de la comarca del Segrià es va aconsellar que es tingués molta cura en la **tria del personal** ja que no tothom serveix per cuidar animals. A part de la vocació i el respecte cal estar preparat per evitar problemes així com per detectar-los abans que es produeixin (malalties, embarassos, educació...). En aquest sentit cal cercar persones preparades, sensibles amb el tema i amb capacitat d'observació. Desitgem que les persones responsables de tirar endavant la protectora comarcal ho tinguin en compte.

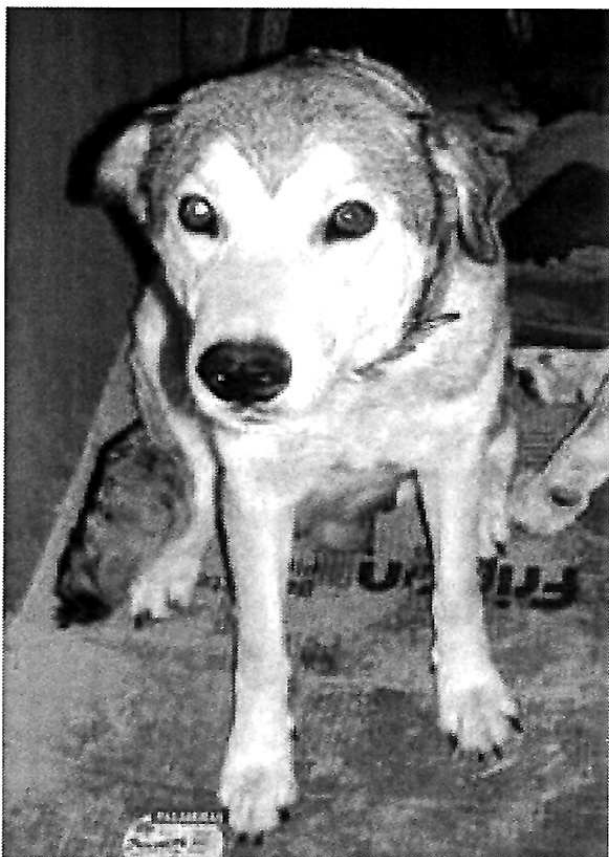
En un altre aspecte, el protocol d'acollida d'animals també haurà de ser rigorós i caldrà estar atents si són animals perduts o abandonats o provinents d'amos que se'n volen desfer per la via ràpida. Quin tracte econòmic hauran de fer als diferents ajuntaments de la comarca per acollir animals etc. Aquests i altres són detalls

importants que caldrà tenir en compte si la protectora ha de tirar endavant exitosament.

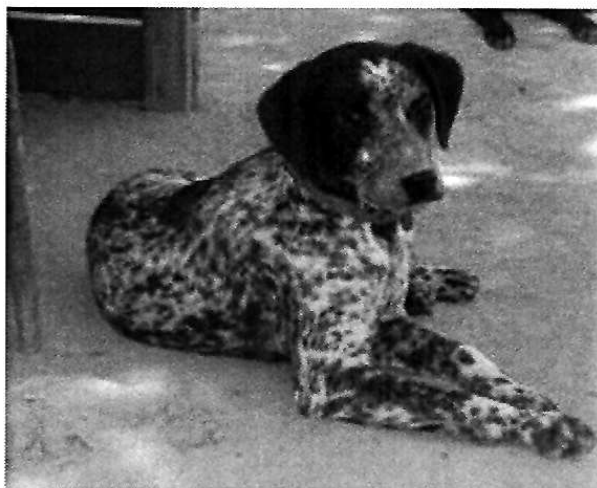
Finalment, la notícia de la construcció de la protectora omple de satisfacció totes les persones que estimem els animals perquè era una necessitat peremptòria i una assignatura pendent de la comarca que anteriors consells comarcals amb pressupost atorgat no van saber executar. Felicitem el seu actual president- Ricard Pons- per l'actitud oberta i dialogant que té davant del tema i perquè ha estat capaç de fer un pas endavant dins del món del proteccionisme.

"Es pot saber la moral de les persones i dels pobles, mitjançant el tracte que donen als animals" F. Nietzsche

Actualment hi ha 13 animals acollits a la protectora d'Artesa. Els que segueixen en són una mostra.

GÜELFA: abandonada am set cadells (tots estan adoptats)

RONI: afectuós i intel·ligent

TELÈFONS I HORARIS D'INTERÈS

Ajuntament 973 167162
 Assistent social: dimecres alterns 973 167315
 Correus: dilluns a divendres, 8-10 h, dissabte 8-9 h
 Farmàcia 973 167204
 Biblioteca: dimarts i dijous de 6 a 8 de la tarda
 La Femosa 973 167809
 Veterinari de la Protectora Local:
 Jaume Armengol 626869616

V3 Hospital Veterinari 639367888
 Adreça electrònica: lafemosa@artesa-de-
 lleida.xctl.net
 Metge 973 167291
 Metge urgències: Dies feiners: 15 h – 8 h i els
 festius tot el dia ... 973 142029 / 973 142033
 Museu..... Hores convingudes (Ajuntament)
 Taxi 973 167325

Horari dels autobusos que paren a Artesa				
LLEIDA a ARTESA			ARTESA a LLEIDA	
De dilluns a divendres				
11 h		Matí	7 h 10 min	
12 h			8 h	Cogul
13 h 15 min	Albagés - Cogul			8 h 20 min ESO
			9 h 40 min	
			12 h 10 min	
3 h	Durant el curs	Tarda	3 h 30 min	
4 h	Durant el curs		4 h 15 min	Cogul
5h 20 min	Puigverd		4 h 30 min	
6 h 30 min			5h 45 min	Puigverd
7 h 30 min	Albagés - Cogul			
8 h 30 min				
dissabte				
11 h		Matí	8 h 10 min	
12 h			9 h 45 min	
13 h 15 min			12 h 10 min	
7 h 30 min		Tarda	4 h 30 min	
NL2 (sud) divendres, dissabtes i vigílies				
0 h 10 min		Nocturn	0 h 30 min	Puigverd
2 h 00 min			2 h 20 min	Puigverd
4 h 15 min			4 h 35 min	Puigverd

SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS

ESCACS

Pas 1: Agafem una torre blanca i ens menjem el peó negre de b7 fent escac al rei (1.Txb7+).
 Pas 2: El rei negre no pot moure, però la torre pot ser capturada pel cavall negre de d8 (1... Cxb7).
 Pas 3 i final: Ara només hem de deixar que el rei negre faci una mica de 'xup xup' i li donem l'escac i mat final!! (2.Ca6++).
 Espero que os hagi sortit be la recepta i BON PROFIT!!

SUDOKU

9	7	1	8	3	5	6	4	2
3	6	2	7	9	4	1	8	5
8	4	5	6	2	1	7	9	3
5	1	9	2	7	8	4	3	6
2	3	4	9	1	6	5	7	8
7	8	6	5	4	3	9	2	1
1	9	7	3	6	2	8	5	4
6	2	8	4	5	7	3	1	9
4	5	3	1	8	9	2	6	7

Edita l'Agrupació Cultural
La Femosa,
carrer dels Gallart, 7
25150. Artesa de Lleida
Tl. 973167809

Aquesta publicació local
rep el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura i
Mitjans de Comunicació

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Ajuntament d'Artesa de Lleida